

یادداشت

به بهانه سفر معاون امور اقتصادی رئیس‌جمهور به بندر چابهار

اهمیت بندر چابهار در توسعه مسافرت‌های دریایی، بین‌المللی و گردشگری دریایی

حسین شهدادی*

● مسافرت و جابه‌جایی از طریق دریا عمری به درازای تمدن بشریت دارد؛ در اولین مسافرت دریایی بین‌المللی در سال ۱۸۱۹، کشتی ss savannah، نوعی خاص از کشتی (استفاده از نیروی محرکه ترکیبی باد و بخار) با حرکت از بندر نیویورک و گذر از اقیانوس اطلس با ۲۹روز دریاوردی در بندر لیورپول انگلیس پهلو گرفت. بعد از گذشت ۴۰ سال شرکت کشتی‌رانی وایت استار (wsl) اقدام به ساخت کشتی و راه‌اندازی خط کشتی‌رانی مسافری اقیانوس‌پیما و توسعه امکانات رفاهی برای مسافران کرد.

گسترش جابه‌جایی مسافر دریایی در دهه ۱۸۰۰ میلادی با هجوم مهاجران از اروپا به آمریکا اتفاق افتاد. در این اتنا مسافران متمول نیز برای تفریح و تجارت از کشتی‌های بخار برای مسافرت استفاده می‌کردند.

این صنعت رو به رشد با ظهور حمل‌ونقل هوایی رو به افول گذاشت، بنابراین شرکت‌های کشتی‌رانی با تغییر کسب‌وکار از حمل‌ونقل صرف به تفریح و گردشگری دریایی روی آوردند که پیدایش کشتی‌های مسافری گروز ماحصل این تغییر در حمل‌ونقل دریایی مسافر است.

درحال حاضر گردشگری دریایی و جابه‌جایی مسافر از طریق دریا یکی از صنایع رو به رشد دنیاست.

هرساله تعداد گردشگران دریایی و مسافران کشتی‌های گروز در حال افزایش است. کشورهای زیادی در تلاش هستند تا از ظرفیت‌های دریایی و گردشگری سواحل خویش با جذب مسافر بیشتری بهره را ببرند.

هم‌زمان با توسعه بندر چابهار، ساخت

و تجهیز ترمینال بین‌المللی مسافر دریایی

در سال ۱۳۹۵ با زیربنای چهار هزار مترمربع

و ظرفیت ۶۰۰ مسافر توسط سازمان بندار و

دریاوردی با هدف گسترش حمل‌ونقل دریایی

مسافر و توسعه سواحل مکران مورد تجهیز و

بهربرداری قرار گرفت.

از آنجایی که کشورهای عمان، پاکستان و

ایران دارای اشتراکات قومی، مذهبی و فرهنگی

مشترکی هستند، جابه‌جایی مسافر از طریق

دریا کمک شایانی به تعمیق روابط، توسعه

گردشگری و افزایش مرادبات تجاری و فرهنگی

بین سه کشور خواهد کرد.

از جمعیت ۴۰۵ میلیونی کشور عمان ۴۵

درصد آن نژاد عرب، بلوچ و آفریقایی هستند

که بلوچ‌های ساکن عمان با هم‌وطنان بلوچ ما

در استان سیستان‌وبلوچستان و منطقه چابهار

قربان‌های قومی‌عمیق دارند که با راه‌اندازی

خط کشتی‌رانی بین بندر چابهار و بندار کشور

عمان تردد و جابه‌جایی مسافر در این مسیر از

سر گرفته خواهد شد.

در پاکستان نیز علاوهبر اشتراکات قومی و

مذهبی سالانه نزدیک به ۶۰ هزار زائر پاکستانی

گذر از مرز میرجاوه برای بازدید و زیارت از اماکن

متبرکه شهرهای مذهبی ایران و عتبات عالیات با

قبول مخاطرات سفر زمینی وارد کشور می‌شوند.

علاوه‌بر موضوعات فوق در بخش گردشگری

دریایی نیز عمان مقصد بسیاری از توره‌ای

دریایی است و با داشتن جاذبه‌های گردشگری در

ایران، تورا‌پراتوره‌ای ایرانی با همکاری مشترک

تورا‌پراتوره‌ای عمانی می‌توانند نسبت به جذب

گردشگر منطقه‌ای و بین‌المللی اقدام کنند.

استفاده از ظرفیت‌های مذکور مستلزم

تشریک مساعی و همت تمامی دستگاه‌ها در

تسهیل امور و حمایت از ظرفیت‌های بخش

خصوصی خواهد بود که با انجام اقدامات ذیل

می‌توان از ظرفیت‌های موجود بهره‌برداری

حداکثری کرد:

۱- همکاری سازمان میراث فرهنگی،

گردشگری و صنایع دستی و بخش خصوصی

(توراپراتورهای داخلی و خارجی) برای ایجاد

و معرفی توره‌ای گردشگری دریایی با هدف

گردشگری ترکیبی

۲- همکاری وزارت امور خارجه در تسهیل

و کاهش هزینه‌های اخذ ویزا برای مسافرت‌های

دریایی با کشورهای هدف (عمان و پاکستان)

۳- همکاری گمرک در تسهیل ورود و خروج

خودرو و بار همسر مسافر برای ایجاد جذابیت

برای انتخاب مسیر دریایی مسافرت:

۴- مساعدت استانداری سیستان‌وبلوچستان

برای تغییر مسیر زمینی تردد زائران پاکستانی از

مسیر نفتان- میرجاوه به مسیر دریایی با توجه به

درخواست و تمایل طرف پاکستانی

۵- حمایت از بخش خصوصی برای تامین

شناور و تلاش برای رفع مشکلات تامین سوخت

شناور

۶- تلاش برای راه‌اندازی خط کشتی‌رانی بین

بندار عمان- پاکستان- ایران.

●معاون امور بندری و اقتصادی اداره کل بندار و

دریاوردی استان سیستان‌وبلوچستان

اقتصاد

۶ شرکت پالایشگاهی و یک شرکت بیمه‌ای برای واگذاری تعیین قیمت شدند

بدون خودمانی‌سازی

علین خیرآبادیان

از تمام این ۱۸ شرکت بورسی بیشتر است؛ چراکه وقتی قرار است شرکتی به‌صورت مزایده واگذار شود، کارشناس رسمی دادگستری باید قیمت بگذارد و یک پروسه پیچیده طی شود. اما این شرکت‌ها در بورس نماد دارند و در آن واحد قیمت آن مشخص می‌شود. یعنی قیمت سهام شرکت در آخرین روز قبل از مزایده به اضافه ۲۰ درصد، مبنای محاسبه است. در نتیجه در شرکت‌های بورسی اصلا مشکل قیمت‌گذاری نداریم.

❖ زیرساخت‌های لازم برای این واگذاری‌ها در

فراپورس وجود دارد؟

تنها دو شرکت پالایشگاهی نفت شیراز و نفت لاوان در فراپورس هستند و باقی در بورس عرضه خواهند شد.

❖ شما پیش‌تر در گفت‌وگویی گفته بودید شرکت‌های سودده دولت واگذار شده‌اند و شرکت‌هایی که باقی مانده‌اند زیان‌ده هستند. آیا این شرکت‌ها جز: شرکت‌های زیان‌ده دولت محسوب می‌شوند؟

من به این شکل نگفتم که همه شرکت‌هایی که باقی مانده‌اند زیان‌ده هستند. گفته بودم بیشتر شرکت‌هایی که واگذار شده‌اند شرکت‌های سودده بوده و تعداد بیشتر شرکت‌هایی که باقی مانده‌اند زیان‌ده هستند. در مجموع تمامی این ۱۸ شرکت سودده هستند. می‌دانید که این شرکت‌ها بورسی‌اند و چون در بورس هستند سودده‌اند. قرار هم این بود که این شرکت‌ها واگذار نشود. چون اینها عمدتاً شرکت‌های گروه دویی هستند که به موجب قانون دولت می‌توانست ۲۰ درصد سهم را نگه دارد. پس اول اینکه اینها سودده‌اند چون بورسی هستند و دوم اینکه دولت برای اینکه مشارکت را در بخش خصوصی بالا ببرد تصمیم به واگذاری سهم خود گرفته است. امروز شرکت‌هایی غیربورسی داریم که ممکن است بعضی از آن سودده و بعضی زیان‌ده باشند. وقتی کاری را شما می‌خواهید انجام دهید طبیعی است که به پایان که نزدیک می‌شوید کار سخت‌تر می‌شود. بدیهی است که شرکت‌هایی که در سال ۸۵ واگذار شده‌اند شرکت‌های سودده‌تر دولت بودند و امروز که اواخر واگذاری هستیم ۶۰۰ و نگاه برای واگذاری داریم، تعداد زیان‌دها بیشتر از ابتدای زمان واگذاری است.

❖ خرید این سهام با توجه به اینکه به صورت بلوکی و یکجا واگذار می‌شوند؛ به خریدار توانمند نیاز دارد و از آنجا که بخش خصوصی ما اغلب چنین توانی را ندارد، گمان نمی‌کنید بخش خصولتی مجدد صاحب سهم بیشتری از دارایی‌های دولت شود؟ در دولت یازدهم و دوازدهم قوانین به‌گونه‌ای اصلاح شد که حضور بخش خصولتی را کاهش داده است. بخش خصولتی به موجب قانون نمی‌تواند میزان سهامش را در یک شرکت از یک حدی بگذراند. به همین دلیل شما می‌بینید که در دولت یازدهم ۶۷ درصد واگذاری ما به بخش خصوصی واقعی

بوده است و این آمار در یک سال و اندی که از دولت دوازدهم می‌گذرد؛ به صد درصد رسیده است. نکته دوم اینکه برای درک شرایط بازار است که بنگاه‌ها به‌صورت هماهنگ و هم‌زمان عرضه نمی‌شود. اگر همه این ۱۸ شرکت در آن واحد و در یک روز عرضه می‌شد این نکته که شما می‌فرمایید صحیح بود و ممکن بود بخش خصوصی توان خرید ۵۲ هزار میلیارد تومانی نداشته باشد اما ما اینها را به مرور عرضه می‌کنیم و امیدواریم مشتری برای آن وجود داشته باشد. به چند نکته باید اشاره کنم اول آنکه این واگذاری قانونی است، دوم اینکه چون شرکت‌ها بورسی هستند سودده‌اند و سوم اینکه قیمت برخی از شرکت‌ها بالاست اما باید در روز مزایده ببینیم که بخش خصوصی توان خرید دارد یا خیر.

❖ اگر بخش خصوصی توان خرید نداشت چه می‌شود؟

آن زمان هیئت واگذاری بررسی مجدد می‌کند که شرکتی را به صورت نقد، یکجا و بلوکی واگذار کند یا نحوه واگذاری را تغییر دهد.

❖ واگذاری دولت‌های گذشته را که بررسی می‌کنیم می‌بینیم دولت‌ها معمولاً در دو سال پایانی از هشت سال دولت دست به واگذاری‌های پرچم زده‌اند که به اعتقاد برخی کارشناسان این اقدام برای قدرتمندکردن افراد خاص و اطرافیانشان صورت گرفته است. با توجه به اینکه به دو سال پایانی دولت آقای روحانی نزدیک می‌شویم؛ واگذاری‌های اخیر را نیز از این دست می‌دانتم.

من این موارد را عباراتی نادرست می‌دانم. افراد خاص یک عبارت غیرواقعی است. وقتی برای یک شرکت مزایده برگزار می‌کنید، عبارت افراد خاص در این مزایده قرار ندارد. در مزایده همه می‌توانند شرکت کنند. حال آنکه برخی افراد می‌گویند دولت خودمانی‌سازی کرده است. اگر دولت بزرگ‌اساس مذاکره این واگذاری‌ها را انجام می‌داد به حرف آنها صحیح بود. اگر من در اتاق را بستم با او توافق کردم و به او فروختم می‌توان گفت خودمانی‌سازی کرده‌ام اما وقتی مزایده برگزار می‌شود، آگهی درج شده و زمان اعلام می‌شود، پاکت‌ها روز قبل از واگذاری به سازمان خصوصی‌سازی تحویل داده می‌شود و روز واگذاری با نظارت نهادهای ناظر و خود افراد خریدار پاکت‌های بلندبمش آنها باز می‌شود؛ دیگر بحث واگذاری به افراد خاص وجود خارجی ندارد. اینها می‌گویند تکلیف قیمت یک بنگاه برعهده کارشناس رسمی دادگستری است. جب حالا اگر یک نماینده می‌گوید فلان بنگاه پنج هزار میلیارد تومان قیمت داشته و سازمان خصوصی‌سازی به ۶۰ میلیارد تومان فروخته، باید سند بیاورد. در هیئت واگذاری چهار نفر هستند که حق رأی دارند. وزیر اقتصاد، وزیر دادگستری، رئیس اتاق بازرگانی و رئیس اتاق تعاون. به جز این چهار نفر دو نماینده مجلس و وزیری که بنگاه زیرمجموعه‌اش باید واگذار شود نیز ناظر هستند اما حق رأی ندارند. پس اساساً سازمان خصوصی‌سازی نه تعیین‌کننده قیمت است و نه حق رأی دارد؛ بنابراین اتهاماتی که به این سازمان در خصوص واگذاری‌های می‌زنند جوسازی نیست. مثالی می‌زنم. ما برای ماشین‌سازی تیریز ۱۰ نوبت با قیمت حدودی ۶۸۰ میلیارد تومان مزایده برگزار شده که هر ۱۰ نوبت مزایده پوچ درآمده است؛ یعنی هیچ کسی حاضر نشده قیمت دهد. جب با کدام منطق می‌گویند این شرکتی که هیچ‌کسی حاضر نشده برای آن ۶۰۰ میلیارد تومان قیمت بدهد، پنج هزار میلیارد تومان قیمت داشته باشم؟ چطور برای بنگاهی که هشت درصد قیمت واقعی مزایده برگزار می‌کنیم اید یک مشتری پیدا نمی‌شود؟ مشخص است که این افراد کار کارشناسی نمی‌کنند و دنبال فضای تبلیغاتی، برخورد‌های جاحی و جوسازی سیاسی هستند.

یکشنبه ۹۰ تیر ۱۳۹۸

خبر

طرح سؤال مجلس از برخی وزرا به‌خاطر پرداخت حقوق‌های نجومی

● عضو کمیسیون حقوقی و قضائی مجلس شورای اسلامی گفت: هنوز در زیرمجموعه چند وزارتخانه با وجود تصویب قانون شاهد پرداخت حقوق‌های نجومی هستیم؛ به همین دلیل طرح سؤال از وزرای مربوطه در مجلس به جریان افتاده است. به گزارش تسنیم، محمدعلی پورمختار گفت: پرداخت حقوق‌های نجومی همچنان وجود دارد و آنچه در روزهای اخیر منتشر شده بخشی از آن است، ولی اطلاع‌رسانی به‌تنهایی کافی نیست و باید به‌شکل قانونی با آن برخورد شود و نتیجه آن به اطلاع مردم برسد. او افزود: قانون خوبی در مجلس برای جلوگیری از این اتفاق تصویب شد و بر اساس آن باید همه این حقوق‌ها به بیت‌المال بازگردد و کسانی که حقوق‌های غیرقانونی گرفتند به مراجع قضائی معرفی شوند. عضو کمیسیون حقوقی و قضائی مجلس شورای اسلامی در ادامه به خانه ملت گفت: در سایر بخش‌ها از جمله شرکت‌های بزرگ دولتی همچنان بحث حقوق نجومی وجود دارد و ما اخباری از آن داریم و دیوان محاسبات تکلیف دارد آن را پیگیری کند.

تجارت ایران و آلمان نصف شد

● تجارت ایران و آلمان در چهارماهه نخست سال جاری میلادی ۴۹ درصد نسبت به مدت مشابه سال قبل کاهش داشته که این امر نشان می‌دهد اروپا در مواجهه با سیاست‌های ضد ایرانی آمریکا نتوانسته است از منافع ایران در برجام حفاظت کند. به گزارش تسنیم به نقل از رویترز، تجارت بین آلمان و ایران تحت تأثیر تحریم‌های آمریکا آسیب دیده است. به نظر می‌رسد اروپا قادر نیست قرارداد منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای را که امضا کرده حفظ کند. با همین دوره زمانی در ۲۰۱۸ کاهش داشته است و همچنان به این روند رو به پایین ادامه می‌دهد. کاهش تجارت ایران و آلمان به ۵۲۹ میلیون یورو در ۴ ماهه نخست ۲۰۱۹ تأثیر تحریم‌های دولت آمریکا را نشان می‌دهد که شرکت‌های معامله‌کننده با ایران را با قطع دسترسی آنها به بازار آمریکا مجازات می‌کند. طبق گفته دگموون بونشتین، نماینده اتاق بازرگانی آلمان، حدود ۶۰ شرکت آلمانی هنوز با ایران تجارت دارند ولی بیشتر با کارکنان محلی کار می‌کنند. قدرت‌های اروپایی تمایل دارند قراردادی را که توسط اوایما امضا شده، حفظ کنند. این قرارداد تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران را در قبال محدودشدن برنامه هسته‌ای این کشور برداشته است. کشورهای اروپایی سعی کردند باوجود تحریم‌های آمریکا، قرارداد برجام را به منافع اقتصادی آن نجات دهند ولی تابه‌حال موفق نبوده‌اند. ایران تا حد زیادی از بازارهای نفت بیرون رفته و شرکت‌های بزرگ اروپایی طرح‌های سرمایه‌گذاری خود را در این کشور لغو کرده‌اند. آخرین اطلاعات نشان می‌دهد صادرات آلمان به ایران ۴۹ درصد در همین دوره کاهش یافته و به ۴۵۰ میلیون یورو رسیده است. ایران تأکید دارد تلاش‌های اروپا تأثیر چندانی نداشته تا تهران را متعهد به قرارداد برجام نگه دارد.

سود ۱۰۸ میلیون تومانی استخراج هر واحد بیت کوین در ایران

● بلومبرگ با اشاره به استقبال از تولید بیت کوین در ایران به دلیل برق ارزان نوشت: استخراج هر واحد بیت کوین در ایران با برق ارزان ۱۰۸ میلیون تومان سود عاید معدن‌کار می‌کند. به گزارش تسنیم به نقل از بلومبرگ، روندی که برای ایجاد واحدهای ارز مجازی بیت کوین استفاده می‌شود، آن‌قدر برق مصرف می‌کند که باعث افزایش مصرف برق ایرانی‌ها شده و فشاری بی‌سابقه بر شبکه‌های برق گذاشته است و مقامات را مجبور کرده عرضه برق به این اصطلاح مزاح تولید ارز دیجیتال را قطع کنند. همایون حانری، معاون وزیر برق و انرژی وزارت نیروی ایران گفت معدن‌کاران بیت کوین در ایران از نرخ برق بارانه‌ای بهره می‌برند و حتی از مساجد هم برق را رایگان می‌گیرند، سواستفاده می‌کنند. سخنگوی شرکت بیت گفت: «مصرف برق کشور در همین ماه هفت درصد افزایش یافته و هشت تولید هر بیت کوین معادل مصرف سالانه ۲۴ خانه در تهران را معادل مصرف برق یک خانه در تهران به مدت ۲۴ سال. بارانه هر کیلووات برق پنج هزار ریال است؛ یعنی تولید یک واحد بیت کوین حدود ۳۵۰ میلیون ریال با پارانه دولتی می‌برد یا حدود دوهزارو ۷۰۰ دلار. بیت کوین ۱۱هزارو۷۷۰ دلار در ایران در روز جمعه معامله شد که ۳۸ درصد در همین ماه و بیش از ۲۰۰ درصد به‌صورت سالانه افزایش داشت. بر این اساس استخراج هر واحد بیت کوین هشت‌هزارو ۳۰۰ دلار به یا عبارت ۱۰۸ میلیون تومان در ایران درآمد دارد.